

תצהיר

אני הח"מ יצחק כהן, ת"ז 53896254, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. תצהירי זה ניתן כתצהיר עדות ראשית בתמיכה לכתב ההגנה בת.א. 38175/03 יורם שדה נ' שמעון לב ואחי.

כללי

2. עד לחודש ספטמבר 2004 הייתי הבעלים של הבית ברח' זיכרון קדושים 5(א), ת"א, גוש 7115 חלקה 9 (להלן: "הבית") הנמצא בשכונת לביתו של יורם שדה. רכשתי את בחודש יוני 1998 וקיבלתי את החזקה בו בחודש יוני 1999. במשך רוב התקופה שבין חודש יוני 1999 לבין חודש ספטמבר 2004 הושכר הבית לדיירים בשכירות חופשית.
3. לאחר רכישת הבית, תכננתי להרחיב ולשפץ אותו כך שיתאים לצרכי ובתום ביצוע העבודות, תכננתי לעבור לגור במקום עם משפחתי. תכנוי השתבשו עקב הקשיים הרבים שהערימו עלי יורם וזיוה שדה אשר גרמו, בהתנגדותם העיקשת לכל סנטימטר בתוכניות הבנייה שלי, להתארכות הליכי ההיתר באופן חסר תקדים עד שלבסוף, בחודש ספטמבר 2004 מכרתי את הבית.
 - א. רכשתי את הבית מהטעם שהוא נמצא ברחוב שקט, ללא מוצא, קרוב לים ולשטחים הציבוריים הפתוחים בקרבת שפת הים. מלכתחילה, היה ברור לי שאזדקק להרחיב את הבית, תוך ניצול זכויות הבנייה המוענקות לי על פי התב"ע הרלוונטית, ולהוסיף תוספת בנייה של כ- 55 מ"ר ברוטו בקומה א'.
 - ב. מיד לאחר רכישת הבית הזמין אותי יורם שדה לביתו, אירח אותי בגן הצמוד לביתו מצד מערב, על מצוק הכורכר, ברך אותי, סיפר לי על מאבקיו כנגד הבנייה הבלתי חוקית ביפו סמוך לחוף הים והבהיר לי כי לא יתנגד לתוכניות הבנייה שלי כל עוד הן יהיו במסגרת החוק.
 - ג. מאוחר יותר, ראיתי שיוורם וזיוה שדה מחזיקים באופן בלעדי בשטח מצוק הכורכר הצמוד לביתם מצד מערב, אינם מאפשרים כניסה חופשית אל השטח, אלא דרך שער ביתם ובתיאום עמם בלבד, וכי המשפחה מטפחת במקום גן זכרון לזכר האלוף יצחק שדה ז"ל ומכנה את המקום "גן יצחק שדה" (להלן: "גן יצחק שדה" או "חלקה 38"). בנוסף, ראיתי גדרות וקונצרטיונות תיל מונחות בגבולות גן יצחק שדה, מדרום, ממערב ומצפון לשטח מצוק הכורכר המוחזק באופן בלעדי ע"י משפחת שדה.
 - ד. יתרה מכך, לעתים אף ראיתי את הגב' זיוה יריב שדה אוספת גזם קוצני של עץ השיטה הצומח בחצר ביתה בצמוד לחצר ביתי. את הגזם הקוצני ראיתי מאוחר יותר בגבולות גן יצחק שדה. זיוה אמרה לי כי הענפים הקוצניים של עץ השיטה משמשים אותה ליצירת מחסומים וגדרות טבעיים ברחבי שטח מצוק הכורכר המוחזק על ידי המשפחה.
4. כמו כן, ראיתי שמשפחת שדה מטפחת צמחייה עבותה על כ- 20 מ' מהשטח המיועד לשמש כמדרכה בצד הצפוני של הכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים, ועל השטח המיועד לשמש כמדרכה בקצה הדרום - מערבי ביותר של רחוב יטבת. העתק תשריט בו מסומנים בצהוב "גן יצחק שדה" ושטחי המדרכה עליהם מטפחת משפחת שדה צמחייה עבותה מצורף לתצהירי **כנספח א'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- העתק תצלום שטחי המדרכה עליהם מטפחת משפחת שדה צמחייה עבותה מצורף לתצהירי **כנספח ב'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- העתק תצלום הצמחייה העבותה בגבולות "גן יצחק שדה" מצורף לתצהירי **כנספח ג'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- העתק תצלום גדרות התיל בגבולות "גן יצחק שדה" מצורף לתצהירי **כנספח ד'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ה. בחודש יוני 1999 הגשתי תוכניות בנייה וביקשתי היתר בנייה מאת הועדה המקומית לתכנון ובניה ת"א. לתדהמתי, החלו יורם וזיוה שדה להגיש סדרה ארוכה של התנגדויות ופתחו במסכת ארוכה של פניות לערכאות והגשת התנגדויות, השגות, עררים וערעורים, על כל סנטימטר בתוכניות הבנייה שלי, מתוך כוונה לעכב ככל האפשר את תכניותי ומתוך כוונה להציג אותי כיום נדלין עשיר וערמומי הרוצה להרוס ולפגוע באופייה המיוחד של השכונה משיקולים של הפקת רווחים.

ו. הדברים הגיעו עד כדי כך שבתאריך 29.6.00 פרסמה הגב' זיוה יריב שדה מאמר בעיתון "העיר" תחת הכותרת "צדף צדף תרדוף" (להלן: "המאמר"). במאמר, תיארה אותי הגב' שדה באור שלילי, בשפה בוטה ומשתלחת והטילה בי דופי. במאמר, הציגה הגב' שדה את שכנתי, בעלת הבית הצמוד לביתי מצד מזרח, באור חיובי ומוסרי ותיארה אותי כניגוד המוחלט לחיובי ולמוסרי.

ז. הגב' יריב שדה תיארה אותי במאמר באור שלילי ובלגלוג כיום עשיר וכתבה " ... ותבני גג רעפים עם שפיץ גבוה כמו שרוצה לבנות היזם העשיר שקנה את החצי השני של הבית שלך ...".

בהתייחס למרתף שתכננתי לבנות מתחת לביתי כתבה הגב' יריב שדה בלגלוג ובשפה בוטה וטענה כי " ... מרתפים זו שפה פוץ רקטאלית של גבול בת ים".

לבסוף, תיארה הגב' שדה את שכנתי כמי " ... שפשעה היחיד שאינה מיליונרית ערמומית ומתוחכמת הדורשת לבנות מפגע אקולוגי ונופי מגלומני ...". - כפי שאני עושה, לדעת הגב' יריב שדה.

העתק המאמר מתאריך 29.6.00 מצורף לתצהירי **כנספח ה'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

4. לאור תגובתה של משפחת שדה לתוכניות הבנייה שלי, התחלתי לבדוק את הנעשה בביתו של יורם שדה ובשטח מצוק הכורכר הצמוד לו והתברר לי כי בביתו של יורם שדה חריגות בנייה קשות.

בנוסף, לאחר עיון בתב"ע הרלוונטית לאזור, התברר לי כי יורם שדה מחזיק באופן בלעדי בשטח ציבורי המוגדר בתב"ע 689 "אזור חוף הים" ולמעשה, "גן יצחק שדה" נמצא על שטח ציבורי המיועד לשמש כשטח ציבורי פתוח, למעבר חופשי של הציבור הרחב ולייעוד של אזור חוף ים.

זאת, מעבר לעובדה שהצמחייה שמשפחת שדה מטפחת בחלק הצפוני של הכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים, מכסה וחוסמת לחלוטין שטח המיועד לשמש כמדרכה פנויה להולכי רגל.

5. כל נושא הצמחייה שמשפחת שדה מטפחת על המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים נמצא כיום בדיון משפטי וממתין לפסק דין בת.א. 173524/02 שמעון לב ואחי נ' עירית תל אביב ואחי.

א. ראוי להדגיש כי יורם שדה אינו מכחיש את העובדה שהוא מגדל ומטפח צמחייה עבותה על שטח המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים אלא שהוא טוען כי הצמחייה שייכת לו ומהווה חלק בלתי נפרד מגן יצחק שדה.

ב. בבית המשפט העיד יורם שדה ואמר כי " ... אני מסכים שזהו שטח ציבורי, ואת ההגדרה היא דרך ציבורית ... לא

קיבלתי רשות מאיש לגדל צמחייה בדרך ציבורית (עמ' 2 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום 21.7.04 שורות 5-8) ... לא

הכחשתי שהצמחייה התפשטה ואני טיפחתי את הצמחייה הזו (עמ' 2 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום 21.7.04 שורות

30-31) ... אני לא יודע מה יש מתחת לצמחייה, הייתה שם מדרכה ... (עמ' 3 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום 21.7.04

שורות 23-24) ... כך אני רואה את הדברים שהגדר החיה היא של ביתי ... (עמ' 4 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום

21.7.04 שורה 29).

העתק הפרוטוקול בת.א. 173524/02 מיום 21.7.04 מצורף לתצהירי **כנספח ו'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

6. לגבי חלקה 38, נודע לי לראשונה לאחר פרסום הכתבה של יצחק דנון בעיתון "גלובס" מיום 30.11.00 כי החלקה אינה נמצאת בבעלותו של יורם שדה, אלא הוא רק מחזיק בחלקה ומבקש מבית המשפט לחייב את מינהל מקרקעי ישראל להחכיר לו את חלקה 38, על פי מזכר המינהל מיום 29.12.94.
7. לאחר פרסום הכתבה של יצחק דנון מתאריך 30.11.00 לא עשיתי דבר פרט לשיחה על תוכן הכתבה עם שכני שמעון לב. גם לאחר פרסום הכתבה של העיתונאי ליכטמן בעיתון "גלובס" מתאריך 11.3.01 לא עשיתי דבר פרט לשיחה על תוכן הכתבה עם שמעון לב.
8. באופן פעיל, נכנסתי לעניין ההתנגדות בנושא חלקה 38 וגן יצחק שדה, בסמוך לתאריך 27.6.01 לאחר שהתברר לי, משיחות עם שכנים ובעלי בתים אשר התגוררו במקום מאז שנות ה-60, כי שטח מצוק הכורכר המכונה כיום ע"י משפחת שדה "גן יצחק שדה" היה בעבר, בעת ששכנים אלו הגיעו לרחוב, שטח פתוח, לא מגונן במתכונתו הנוכחית, וכי רק לאחר שזיוה שדה הגיעה לביתו של יורם שדה החל הגינון, הטיפוח ומניעת מעבר חופשי של הציבור הרחב במקום. משיחות עם אותם אנשים נודע לי כי רק בשלב מאוחר יותר חסמה משפחת שדה את המעבר למקום בגדרות תיל ובצמחייה עבותה, הן מצד דרום והן מצד צפון, וכי רק מאותה העת לא ניתן היה לעבור בחופשיות על מצוק הכורכר באזור הסמוך וממערב לביתה של משפחת שדה.
9. ידוע לי, כי לשטח המכונה "גן יצחק שדה", ניתן להיכנס כיום אך ורק דרך שער ביתה של משפחת שדה ומשם דרך שער פרטי נוסף המקשר בין חצר הבית לבין שטח מצוק הכורכר המוחזק על ידי המשפחה באופן בלעדי.
10. מבדיקה שעשיתי בשטח מצוק הכורכר עולה כי משפחת שדה לא מחזיקה רק בחלקה 38, כטענתה, אלא מחזיקה גם בחלקה 39 ובחלק מחלקות 2 ו-40 אשר בגוש 7115 וכן בחלקים מהמדרכה כמפורט לעיל בתצהירי.
11. יורם שדה מטפח גן על חלקה 38 וחלק מהחלקות 2, 39 ו-40 ומטפח צמחייה עבותה בגבולות השטח המוחזק על ידו, מונע מעבר חופשי של הציבור הרחב באזור המוגדר כ- "אזור חוף הים" ומשקם מעת לעת גדרות תיל בגבולות השטח המכונה על ידו "גן יצחק שדה".
12. יורם שדה טוען שגן יצחק שדה הוא "אתר הנצחה לאומי" למרות שחלקה 38 מעולם לא הוכרזה ע"י הרשות השלטונית המוסמכת לעשות כן כגן לאומי, לא הוכרזה כאתר לאומי ולא הוכרזה כאתר הנצחה והיא איננה נמצאת ברשימת האתרים המוכרזים שפורסמה על פי חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח 1998.
13. כאמור, לאחר שהתגבשו אצלי העובדות לפיהן יורם שדה מחזיק שלא כדין בשטח ציבורי, מונע שלא כדין מהציבור הרחב את השימוש הטבעי והרגיל במצוק בכורכר ועושה שימוש חורג ללא היתר בשטח מצוק הכורכר הצמוד לביתו, החלטתי לפעול בנושא אצל הרשויות המוסמכות על מנת לבדוק את חוקיות הנושא ואת חוקיות ההחכרה של חלקה 38 לאדם פרטי, ועל מנת להניע את הרשויות המוסמכות לטפל בנושא, לפתוח לציבור הרחב את מצוק הכורכר ולהסיר את הצמחייה שמשפחת שדה מגדלת על המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים.
14. ברצוני להדגיש, כפי שהדגשתי פעמים רבות בפניויות אל הרשויות המוסמכות, כי אינני מתנגד להנצחת זכרו של האלוף יצחק שדה ז"ל אלא שאני סבור, ששטחי ציבור אינם צריכים להיות בחזקתו ובשליטתו הבלעדית של אדם פרטי אלא עליהם להיות מוחזקים ומנוהלים ע"י גוף ציבורי, או כל רשות שלטונית אחרת, פתוחים לשימוש הציבור כדן.

15. במשלוח נספחים ג', ד' המצורפים לכתב התביעה התכוונתי לבדוק את הטענה, לקבל תגובה, להביע התנגדות ובמידת הצורך, במידה ויתברר כי אני צודק, למנוע החכרה של שטח ציבורי פתוח המוגדר "אזור חוף הים" לאדם פרטי. במשלוח נספחים ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה ביקשתי להפסיק את השימוש החורג ללא היתר שנעשה ע"י משפחת שדה בחלקה 38.

א בהשוואה בין תוכן הנספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה לבין המציאות העובדתית בשטח, ניתן לראות כי האמור במכתבים אמת וכי יורם שדה ובני משפחתו מחזיקים שלא כדין באופן בלעדי בחלקה 38, כמו גם בחלק מהחלקות 2, 39 ו-40 ובשטחים המיועדים לשמש כמדרכה בצד הצפוני של הכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים ובצד הדרום מערבי של רחוב יטבת, ומונעים שלא כדין מהציבור הרחב את השימוש בשטחים אלו בהתאם לייעודם על פי תב"ע 689.

ב סברתי כי קיימים יתרונות חברתיים המצדיקים את פרסום העובדות המפורטות בנספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה וכי הפרסומים בכללותם מוצדקים מהטעם שיש לציבור הרחב תועלת בידיעתם, אם לשם גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורח חייו.

ג נספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה נשלחו לרשויות המוסמכות ולגורמי הממשל הרלוונטיים במסגרת הניסיון להבהיר לרשויות המוסמכות את המצב העובדתי לאשורו ואת המצב המשפטי והתכנוני הנכון של חלקה 38 ויתר חלקי החלקות המוחזקים באופן בלעדי ע"י יורם וזיוה שדה.

ד נספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה נעשו במסגרת בקשתי מהרשויות המוסמכות לבדוק את הנושא ולפעול על מנת ששטחי ציבור יוחזרו לשימושו הטבעי והרגיל של הציבור הרחב, וכן להפסיק שימוש חורג ללא היתר בשטחים ציבוריים.

ה. הרגשתי חובה לשלוח את הנספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה מאחר וסברתי כי קיימת תועלת ציבורית רבה בפעילותי בעניין זה.

יתרה מכך, עשיתי את הנספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה מאחר והרגשתי כי חלה עלי חובה חוקית, מוסרית וחברתית להעביר את המידע לרשויות המוסמכות, בעקבות קיומו של אינטרס אצל אותן רשויות לקבל את המידע כחלק מתפקידן לנהל את אדמות המדינה, לפקח על הנעשה באדמות המדינה ובקרקעות שבתחום שיפוטן ולאכוף את החוק והסדר בשטחים ציבוריים בכלל ובחוף הים בפרט.

ו. את הנספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה עשיתי מאחר וסברתי כי יש עניין ציבורי רב בפרסום העובדה שאדם פרטי מנכס לעצמו נכסי ציבור, מחזיק ושולט באופן בלעדי בשטחים ציבוריים המוגדרים כאזור חוף הים וכדרך ציבורית ומונע מהציבור הרחב את השימוש בשטחים אלו באופן חופשי.

ז. הנספחים ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה נעשו על ידי בתום לב, בהתאם לחובה שחשתי להעביר את המידע שהיה בידי לרשויות המוסמכות ולהזהיר את הרשויות המוסמכות מפני פגיעה ברכוש ובאדמות המדינה ולאחר שנקטתי בכל האמצעים הסבירים על מנת להיווכח שדברי אמת.

המכתב מתאריך 22.7.01 אל מר ירון ביבי ואח' (נספח ג' סעיף 6 לכתב התביעה)

16. לאחר פרסום שתי הכתבות מעיתון "גלובס" שוחחתי על הנושא עם שכני מר שמעון לב והחלטנו לשלוח מכתב לרשויות מוסמכות ולגופים ציבוריים.
- א. שוחחנו על הנושא עם שכנים ובעלי בתים נוספים מרחוב זכרון קדושים אשר סיפרו לנו שוב כי במהלך שנות ה-60 וה-70 השטח המכונה ע"י יורם שדה "גן יצחק שדה" היה פתוח למעבר ולא היה בו הגן במתכונתו הנוכחית. זאת, שנים רבות לאחר מותו של יצחק שדה ז"ל אשר נפטר בשנת 1952 אנשים אלו סיפרו לנו כי רק מאוחר יותר גודר שטח הגן ע"י יורם שדה ונחסם למעבר.
- ב. לאור כל המידע שהיה בפני באותה העת (דברי השכנים, העובדות בשטח, שתי כתבות מעיתון "גלובס", מכתב דניאל לס מיום 19.6.00, תב"ע ותשריט 689, תכנית מדרון יפו, תמ"א 13) ניסחנו ושלחנו מכתב מתאריך 27.6.01 אל מר אריאל קפון מנכ"ל עיריית תל אביב ומר ירון ביבי מנהל המחוז במנהל מקרקעי ישראל. על המכתב מיום 27.6.01 חתמו שכנים ובעלי בתים רבים ברחוב.
- במכתב מיום 27.6.01 רשמנו במפורש " ... **אנו תושבי המקום מבקשים בזאת להודיע כי באופן עקרוני אנו תומכים בכוונה להקים במקום גן ציבורי להנצחת זכרו של יצחק שדה מייסד הפלמ"ח. אולם, יחד עם זאת אנו טוענים כי יש להבטיח שגן זה יהיה פתוח לשימוש הציבור הרחב ללא סייג ותנאי. יש להבטיח כניסה חופשית לגן בכל שעות היממה וזאת מהטעם הפשוט שמדובר בשצ"פ - אזור חוף הים בכל התוכניות הנוגעות למקום ..**"
- העתק המכתב מיום 27.6.01 מצורף לתצהירי **כנספח 4** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- ג. לאחר שלא התקבלה כל תשובה למכתב מיום 27.6.01 ולפני ניסוח המכתב מיום 22.7.01 שוחחתי שוב עם שכנים ובעלי בתים מרחוב זכרון קדושים אשר סיפרו לי שוב כי במהלך שנות ה-60 וה-70 השטח המכונה ע"י יורם שדה "גן יצחק שדה" היה פתוח למעבר ולא היה בו הגן במתכונתו הנוכחית. אנשים אלו שבו וסיפרו לי כי רק מאוחר יותר גודר שטח הגן ונחסם למעבר.
- ד. לאור המידע שהיה בפני באותה העת, ניסחנו מכתב מיום 22.7.01. המכתב מיום 22.7.01 מפנה לכל המקורות עליהם הסתמכתי - מכתב דניאל לס מיום 19.6.00, מכתב דניאל לס מיום 15.4.01, כתבה בעיתון "גלובס" מיום 30.11.00 וכתבה מעיתון "גלובס" מיום 11.3.01 וכן, דברי שכני מר נסים נסים.
- ה. היתה כוונה לצרף למכתב מיום 22.7.01 מסמך חתום על ידי שכני מר נסים נסים אשר מתגורר ברחוב מאז תחילת שנות ה-60. נסים נסים ביקש לתקן את נוסח המסמך ולכן החלטנו שלא לשלוח את המכתב אלא לתקן אותו ולשלוח מכתב אחר.
- ו. המכתב מיום 22.7.01 הוא טיוטה בלבד ולא ברור לי כיצד יצא המכתב מידינו. מכל מקום, המכותבים למכתב מיום 22.7.01 הם גם המכותבים למכתב מיום 26.7.01 ולכן כל מי שקיבל, בטעות, את המכתב מיום 22.7.01 קיבל 4 ימים מאוחר יותר גם את המכתב מיום 26.7.01.
- ז. ברצוני להדגיש כי היה חשוב לנו ביותר לשלוח מכתב לרשויות המוסמכות כשהוא מנוסח בדיוק לפי דברי השכנים ולכן, לאחר שנסים נסים ביקש לתקן את הנוסח הראשון, החלטנו שלא לשלוח את המכתב מיום 22.7.01 אלא לתקן אותו ולהתאימו בדיוק לדברי השכנים אשר נכחו ברחוב מאז שנות ה-60 וה-70.
- ח. בנוסף, ברצוני להדגיש כי במכתב מיום 22.7.01 רשמנו במפורש כי "**אנו מכבדים את רצונו של יורם שדה להקים גן הנצחה ציבורי לזכר יצחק שדה בשטח הנדון ואף תומכים ברעיון, אולם אנו מתנגדים להעברת הקרקע לידיים פרטיות יהיו אשר יהיו**".

המכתב מתאריך 26.7.01 אל מר ירון ביבי ואחי' (נספח ד' סעיף 7 לכתב התביעה)

17. כאמור, מסי' ימים לאחר ניסוח המכתב מיום 22.7.01, ניסחנו מחדש מכתב והחלטנו לשלוח אותו לרשויות מוסמכות ולגופים ציבוריים המטפלים בנושא.
- א. המכתב מיום 26.7.01 נכתב ונשלח לאחר בדיקה של כל המקורות עליהם הסתמכנו (עובדות בשטח, דברי שכנים, כתבות מעיתון "גלובס", תב"ע ותשריט 689, מכתב של מר דניאל לס מיום 19.6.00, מסמך חתום ע"י מר נסים (נסים). כל המקורות בכתב עליהם הסתמכנו צורפו למכתב מיום 26.7.01.
- ב. על המכתב מיום 26.7.01 חתמו שכנים ובעלי בתים נוספים מרחוב זכרון קדושים.
- ג. המכתב מיום 26.7.01 אינו מדבר כלל על השנים 1949-1952 מאחר ואף אחד מהאנשים החתומים על המכתב לא נכח בשכונה באותה העת. בנוסף, הקפדתי שכל האמור במכתב יתייחס לתקופה החל מהמועד בו הגיעו השכנים לרחוב ולכן יכולים להעיד מידיעה אישית על חלקה 38 ועל "גן יצחק שדה" מאז הגעתם ועד למועד שליחת המכתב.
- ד. המכתב בכללותו מהווה הודעת התנגדות להסכם החכירה המתגבש בין מינהל מקרקעי ישראל לבין יורם שדה לגבי חלקה 38 והתראה בפני הרשויות המוסמכות לגבי המניעה שבדין להחכיר שטח ציבורי פתוח לאדם פרטי.
- ה. במכתב מיום 26.7.01 כתבנו במפורש כי "אנו מכבדים את רצונו של יורם שדה להקים גן הנצחה ציבורי לזכר יצחק שדה בשטח הנדון ואף תומכים ברעיון, אולם אנו מתנגדים להעברת הקרקע לידיים פרטיות יהיו אשר יהיו"
"..."
- ו. בתשובה למכתב מיום 26.7.01 קיבלנו תשובה מיום 9.8.01 מאת אריאל קפון מנכ"ל עיריית תל אביב לפיו הנושא בטיפול.
- העתק המכתב של אריאל קפון מיום 9.8.01 מצורף לתצהירי **כנספח ח'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- ז. מאוחר יותר, התקבל אצלי העתק של מכתב מיום 28.11.01 ששלח מר מיכאל רועה, סגן ראש עיריית תל אביב אל מר ירון ביבי, מנהל המחוז במינהל מקרקעי ישראל לפיו עיריית תל אביב דורשת כי הגן צריך לשרת את כל הציבור ולפיכך עליו לעבור לבעלות העירייה ועליו להיות פתוח לכל, לרבות כניסה חופשית בכל עת.
- העתק המכתב של מיכאל רועה מיום 28.11.01 מצורף לתצהירי **כנספח ט'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- ח. בתאריך 25.6.02, לבקשתו של יורם שדה, נפגשתי עם יורם שדה ויוסף סגל. בפגישה, ניסה יורם שדה לשכנע אותי כי האמור במכתב מתאריך 26.7.01 אינו נכון וכי המכתב פוגע בשמו הטוב. התנצלתי בפני יורם שדה ואמרתי לו כי לא היתה כל כוונה לפגוע בו או בשמו הטוב והדגשתי כי אני מכבד את רצונו להנציח את זכרו של אביו האלוף יצחק שדה ז"ל.
- יחד עם זאת, ציינתי בפניו כי יש התאמה בין הדברים שכתב העיתונאי ליכטמן, אשר פורסמו ללא התנגדות מצדו של יורם שדה, לבין הדברים שסיפרו לי שכנים המתגוררים ברחוב מאז שנות ה-60.

1. גן יצחק שדה הוא אכן גן "משומר", כפי שפורסם בעיתון "גלובס", כלומר השתמר בדיוק כפי שיצחק שדה גינן אותו;
2. הצמחייה בגן היא בדיוק אותה הצמחייה המקורית ששתל יצחק שדה אלא שהיא גדולה ומבוגרת יותר;
3. השטח היה תמיד סגור ומגודר;
4. לשאלתי מדוע לא דרש כי תפורסם הכחשה בעיתון "גלובס", או לפחות תיקון הכתבה אמר לי יורם שדה כי נפגש עם העיתונאי ליכטמן אולם ויתר על הדרישה לפרסום התנצלות בעיתון "גלובס" כיוון שהעדיף שהסיפור **"יישכח"**

ג. מאוחר יותר, קיבלתי מיורם שדה מכתב מתאריך 26.6.02 ובו מתאר יורם שדה כיצד נפגע שמו הטוב בעקבות המכתב מיום 26.7.01 וכיצד הוא רואה את העובדות הנכונות לגבי חלקה 38 וגן יצחק שדה.

העתק המכתב של יורם שדה מתאריך 26.6.02 מצורף לתצהירי **כנספח א** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

יא. בתשובה, שלחתי אליו מכתב מתאריך 30.6.02 והסברתי כי המדובר בגרסאות סותרות לגבי תקופה בה לא נכחתי במקום וכי בכתבה בעיתון "גלובס" רשום במפורש ובידיעתו המלאה של יורם שדה כי **"... יורם שדה גידר את החלקה וייסד בה תערובת של גינה משפחתית ואתר הנצחה ..."**

העתק מכתב התשובה שלי אל יורם שדה מתאריך 30.6.02 מצורף לתצהירי **כנספח יא** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

יב. מאז ועד ליום 20.5.03 לא שמעתי דבר מיורם שדה בנושא.

המכתבים מתאריך 19.8.01, 13.1.02, 10.4.02 אל המחלקה לפנייות הציבור בעיריית תל אביב ואחי (נספחים ה', ו(1), ו(2) סעיפים 8, 9 לכתב התביעה)

18. בתאריך 19.8.01 הגשתי ביחד עם שמעון לב תלונה נגד יורם שדה בגין השימוש החורג ללא היתר שהוא עושה בשטח מצוק הכורכר הצמוד לביתו מצד מערב.

א. התלונה הוגשה לרשות המוסמכת לבדוק תלונות על שימוש בקרקע שלא כדין ובניגוד לתוכניות החלות על הקרקע.

ב. האמור בתלונה לא היה אלא חזרה על מה שכבר נאמר קודם לכן במכתבי הקודמים וציטוט מהמקורות עליהם הסתמכנו לרבות הפרסום בעיתון "גלובס" מיום 11.3.01, אשר העתקו נשלחו קודם לכן אל נמעני המכתב, שם נאמר במפורש **"... יורם שדה גידר את החלקה וייסד בה תערובת של גינה משפחתית ואתר הנצחה. ניתן לבקר בגן רק בתיאום עמו ..."**

ג. על פי כל המידע שהיה בידי באותה העת הייתי משוכנע באמיתות כל האמור בתלונה.

ד. המכתב מתאריך 19.8.01 הינו תלונה על יורם שדה אשר הוגשה לרשות המוסמכת לחקור בעניין השימוש החורג ללא היתר שעושה יורם שדה בחלק ממצוק הכורכר הסמוך לביתו.

ה. בתאריך 13.1.02 שלחנו מכתב תזכורת (נספח ו(1) לכתב התביעה).

1. בתאריך 10.3.02 נשלח אלי מכתב מאת מנהלת פניות הציבור בעיריית תל אביב. בסעיף 3 למכתב נרשם כי " ... עיריית תל אביב-יפו מתנגדת אף היא להעברת שטח ציבורי לידיים פרטיות, ועמדתנו זו הובהרה מפורשות למינהל מקרקעי ישראל".

העתק המכתב מתאריך 10.3.02 מצורף לתצהירי **כנספח יב'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

2. בתשובה, שלחנו בתאריך 10.4.02 מכתב נוסף (נספח וי(2) לכתב התביעה) וביקשנו מהרשות השלטונית המוסמכת להביא להפסקת השימוש החורג ללא היתר שנעשה בקרקע שייעודה "אזור חוף הים" - אף לדברי העירייה עצמה.

המשרד לאיכות הסביבה (נספח חי' סעיף 11 לכתב התביעה)

19. בתאריך 30.7.01 פניתי במכתב ביחד עם שמעון לב אל השר לאיכות הסביבה מר צחי הנגבי. פניתי היתה בעקבות הופעה בתקשורת של השר צחי הנגבי אשר דיבר על הצורך לשמור על רצועת חוף הים מפני פגיעות ועל הצורך לשמור על זכויות הציבור בחופים.

בעקבות דברי השר הנגבי, החלטתי לשלוח אליו את המכתב מיום 30.7.01 בצירוף כל החומר הכתוב שהיה בידי באותה העת.

א. במכתב, הערתי את תשומת ליבו של השר לאיכות הסביבה כי קיימים פרסומים שונים ביחס להסכם חכירה עתידי בין יורם שדה לבין מנהל מקרקעי ישראל בנוגע לקרקע ביפו המסווגת בתב"ע "אזור חוף הים" ומיועדת לצורכי ציבור.

ב. למכתב אל השר לאיכות הסביבה צירפתי את כל החומר שהיה בידי באותה העת (2 כתבות מעיתון "גלובס", 2 מכתבים של דניאל לס, תשריט צבעוני ותקנון של תב"ע 689).

ג. כל האמור במכתב אל השר לאיכות הסביבה לא היה אלא חזרה על מה שכבר נאמר ונקבתי את המקורות עליהם הסתמכתי.

העתק המכתב אל השר הנגבי מתאריך 30.7.01 מצורף לתצהירי **כנספח יג'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

תזמון הגשת התביעה הנוכחית

20. כאמור לעיל בתצהירי, כבר בחודש יוני 2002 פנה אלי יורם שדה וטען טענות בקשר לאמור במכתבים נשוא כתב תביעה זה ואני התנצלתי בפניו והסברתי לו על מה הסתמכתי במכתבי אל הרשויות המוסמכות, לרבות הכתבה בעיתון "גלובס" אשר נערכה בידיעתו וצורפה לה תגובתו.

לאחר פגישה וחליפת מכתבים, יורם שדה הניח לנושא ולא פנה אלי מאז בנושא.

21. לאחר שלא הצלחתי ביחד עם אחרים במשך שלוש וחצי שנים לשכנע את עיריית תל אביב להסיר את הצמחייה שמשפחת שדה מגדלת על שטח של כ- 20 מ' מדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים, נאלצנו להגיש תביעה בחודש מאי 2002 בבית משפט השלום בתל אביב כנגד עיריית תל אביב - ת.א. 173524/02 שמעון לב ואח' נ' עיריית תל אביב ואח' (להלן: "תביעת שיח המלוח"). לבקשתו, הצטרף יורם שדה כנתבע נוסף בתביעת שיח המלוח.

א בתאריך 29.4.03 קבעה כב' השופטת ניב בהחלטתה בת.א. 173524/02 " ... שמעתי את הצדדים באופן בלתי פורמלי ואף ראיתי תמונות מן המקום. הנני להביע את עמדתי כי אופן עמדתו של הנתבע על דעתו כי זכותו לגדל צמחייה הפולשת לשטח ציבורי הינה קנטרנית במיוחד כאשר הינו מוצא לנכון להגיש תלונות למשטרה בכל פעם כאשר מי מהתובעים נוגע במכוניתו בצמח ...".

העתק ההחלטה מיום 29.4.03 מצורף לתצהירי **כנספח יד'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ב בתאריך 20.5.03, לאחר ביקור בכיכר ובגן יצחק שדה, קבעה כב' השופטת ניב בהחלטתה " ... בשל סכסוך מתמשך בין השכנים, והגשת תלונות למשטרה כנגד התובעים, עומדים התובעים על דרישתם להסרת הצמחייה, ככל שהדבר נוגע לשטחים ציבוריים. עמדתו של צד ג' הינה שיש לשמר אופיו של הגן, ולהתיר לסבך העבות של הצמחייה להתפשט. הוסבר לצד ג' כי שימור הבית כפוף לגבולותיו, ואין הוא יכול לתפוס החזקה במדרכה ...".

העתק ההחלטה מיום 20.5.03 מצורף למכתבי **כנספח טו'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ג באותו היום, בתאריך 20.5.03, נשלח אלי מכתב ההתראה נשוא כתב תביעה זה (נספח י3) לכתב התביעה) ובו שוב מעלה ב"כ יורם שדה את אותן הטענות שטען כנגדי יורם שדה בעצמו בחודש יוני 2002, נדרשתי לחתום על מסמך התנצלות שאין בין תוכנו לבין המציאות דבר ואף נדרשתי לשלם ליורם שדה פיצוי בסך 50,000 ₪.

ד. בתאריך 12.6.03, 22 יום לאחר שהתברר ליורם שדה כי בתביעת שיח המלוח לא מתקבלת עמדתו וכי בית המשפט מתרשם שעליו לסגת לגבולות שטח ביתו, ולא לפלוש לשטחים ציבוריים, הוגשה תביעת הדיבה הנוכחית.

ה. תביעת שיח המלוח, אשר ממתינה כעת לפס"ד מאת כב' השופט חיים טובי, והחלטות הביניים של כב' השופטת ניב, הן המניע העיקרי להגשת תביעת הדיבה הנוכחית.

22. תביעת הדיבה הנוכחית הינה הפרת התחייבות של יורם שדה אשר נרשמה מפיו ע"י כב' השופטת ניב בהחלטה מיום 29.4.03 לפיה **"הצדדים מתחייבים שלא לבצע שום הליכים זה כנגד זה עד שתנתן החלטה שיפוטית בתיק זה. נרשמה התחייבותם של הצדדים כולם שלא לבצע כל צעדים מכוונים העלולים להחריף את הסכסוך ..."**.

23. יתרה מכך, תביעת הדיבה הנוכחית מיועדת להטיל אימה עלי ועל הנתבעים האחרים, הן בעצם הגשתה והן בסכום הפיצוי הנתבע, וכל יעודה להשפיע עלי ועל יתר הנתבעים ולגרום לי ולנתבעים האחרים להימנע מכל פעילות כנגד תפישת החזקה הייחודית של יורם וזיוה שדה בשטחים ציבוריים ובדרכים ציבוריות.

אני מצהיר כי זהו שמי וכי חתימתי דלמטה היא חתימתי וכי תוכן תצהירי אמת.

יצחק כהן

אני הח"מ עו"ד יצחק בוכבינדר מאשר בזאת כי ביום 23.2.05... התייצב בפני מר יצחק כהן, המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר אמת וכי במידה ולא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם על תצהירו בפני.

איציק בוכבינדר, עו"ד
מס' רשמי 27326
יצחק בוכבינדר, עו"ד